Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. N. Șova)
Dosarul nr. 2ri-580/24 (2-21039555-02-2ri-31122024)

D E C I Z I E

31 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bostan Angela și Cașcaval Andrei

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurocity Construct", Șeremet Vasile, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024, adoptată în cauză civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „Eurocity Construct", Șeremet Vasile împotriva lui Lipceanu Igor și Lipceanu Sergiu, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Central se află cauza de insolvabilitate intentată în privința debitorului SRL „Eurocity Construct".

La data de 07 iulie 2023 lichidatorul SRL „Eurocity Construct", Șeremet Vasile a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Lipceanu Igor și Lipceanu Sergiu, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

La data de 31 octombrie 2024 lichidatorul SRL „Eurocity Construct" Șeremet Vasile a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea măsurilor asiguratorii, în limita valorii acțiunii de 3.916.717,29 lei, asupra tuturor bunurilor mobile, imobile, a mijloacelor financiare, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Eurocity Construct" în persoana directorului Lipceanu Igor și a fondatorului cu cota de participare de 100% Lipceanu Sergiu.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii a indicat că, în urma măsurilor întreprinse și acumulării probelor pentru cererea de tragere la răspunderea subsidiară s-a stabilit că debitorul, prin intermediul organelor sale de conducere participa la licitații împreună cu SRL „Merant Plus„ al cărei administrator este tot

Igor Lipceanu, iar după ce recepționa mijloace financiare, le utiliza în interes personal și în interesul întreprinderii afiliate pârâților.

Indică că, lucrările la instituțiile care urmau a fi reparate erau efectuate necalitativ, în lipsa dirigintelui de șantier, a muncitorilor calificați, însă, o mare parte materialele de construcție procurate din numele debitorului și destinate reparațiilor instituțiilor erau utilizate în interes personal și erau livrate la domiciliul pârâtului aflat într-un cartier rezidențial din *****, dar și pe*****. Tot de la aceste adrese debitorul încheia contracte de evacuare a deșeurilor de construcții.

Susține că, pe portalul instanțelor de judecată există mai multe hotărâri judecătorești din care reiese cu certitudine că pârâții au efectuat lucrări de construcții și au construit duplexuri, spații pentru birouri și oficii, au săpat fundații pentru construcții, făcându-se referire la hotărârile Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 4-2572/2023 din 02 mai 2024, nr. 4-4384/2021 din 10 ianuarie 2023, nr. 4-4383/2023 din 24 noiembrie 2022, nr. 4-4382/2021 din 26 aprilie 2022.

În opinia lichidatorului aceste acțiuni sunt strâns legate între ele. De aici reiese că organele de conducere ale debitorului nu asigurau repararea edificiilor urmare a câștigării licitațiilor, ci materialele de construcții le utilizau în alte interese, în scop personal.

Totodată, organele de conducere ale debitorului se asigurau că debitorul nu are restanțe la bugetul de stat, solicitând constant certificat cu privire la lipsa datoriilor și privitor la disponibilul mijloacelor financiare în cont, pentru a participa la licitații.

Ulterior, mijloacele financiare erau extrase din cont sau transferate companiilor afiliate, fără a se asigura stingerea creanțelor creditorilor. În timp ce debitorul avea multiple datorii la agenții economici, bugetul de stat arăta lipsa datoriilor, iar instituțiile financiare - existența mijloacelor financiare în cont. Astfel, debitorul putea participa la licitații nestingherit și continua să prejudicieze bugetul și creditorii.

Afirmă că, probe și informații suplimentare urmează a fi anexate la dosar întru probarea celor invocate.

Totuși, ținând cont de faptul că, pârâții, până în prezent nu au colaborat în niciun fel cu lichidatorul, ba mai mult, prin intermediul companiilor afiliate care sunt creditori în dosar, în cauza de insolvabilitate SRL „Eurocity Construct” a încercat să-l destituie din funcția de lichidator în scopul de a nu identifica încălcările admise și de a nu fi înaintată cererea de tragere la răspundere subsidiară, lichidatorul consideră că pârâții se vor eschiva și de la executarea hotărârii în scopul prejudicierii creditorilor.

Indică că, a identificat cel puțin o întreprindere lichidată la care pârâții au fost parte a organelor de conducere, iar în cadrul dosarului de insolvabilitate nu a fost înaintată o cerere de tragere la răspundere subsidiară, în acest mod fiind

prejudiciați creditorii.

Ba mai mult, ținând cont de faptul că până în prezent pârâții nu au întreprins nicio acțiune pentru a stinge creanțele creditorilor, invocând că FISM nu le-a transferat mijloacele financiare, există bănuiala rezonabilă că și pe viitor se vor eschiva de la stingerea creanțelor, or, schema prin care activau aceștia era orientată anume spre prejudicierea creditorilor.

Declară că, creditorii au fost prejudiciați în mărimea totală a creanțelor în sumă de 3.916.717,29 lei. Ținând cont de mărimea sumei prejudiciului, acesta nu poate fi calificat drept prejudiciu rezultat în urma unei deficiențe manageriale, or, pe parcursul anilor 2019-2020 debitorul a recepționat constant notificări privind achitarea datoriilor, notificări privind remedierea neconformităților lucrărilor efectuate de la Direcția Administrare a Clădirilor Guvernului, de la instituțiile de învățământ din or. Ștefan Vodă și din or. Telenești dar în același timp a acordat împrumuturi de milioane pârâților și agenților economici afiliați. Împrumuturi care nu au fost restituite până în prezent. Astfel, reaua credință a pârâților nu poate fi negată.

Totodată, debitorul nu dispune de bunuri mobile și nici imobile și nu are nici resurse financiare, din care ar putea fi stinse creanțele. Ținând cont de comportamentul pârâților în perioada anilor 2019-2020 față de creditori, de faptul că aceștia nu au întreprins nici o măsură, care ar remedia situația debitorului, nu au identificat un plan de stingere a creanțelor, ci au admis supra îndatorarea debitorului, există bănuiala rezonabilă că aceștia și în viitor se vor eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a cererii de tragere la răspundere subsidiară.

Menționează că, creanțele creditorilor ar putea fi stinse doar din patrimoniul pârâților, or altă soluție pe marginea dosarului respectiv nu există. În eventuala unei înstrăinări a bunurilor pârâților în scopul de a se eschiva de la stingerea creanțelor, creditorii vor fi prejudiciați, suma prejudiciului fiind considerabilă.

În acest fel va fi subminată încrederea mediului de afaceri în stat și în justiție, or creditorii, majoritatea agenți economici care comercializează sau produc materiale de construcții, vor înțelege că nu li se face dreptate, că nu sunt auziți și că nu își pot recupera mijloacele financiare care le aparțin de drept, ei fiind de bună-credință și asigurând debitorul cu materialele de construcție necesare.

Iar, în cazul unei eventuale respingeri a prezentei cereri și a unei eventuale înstrăinări a bunurilor pârâților și respectiv o imposibilitate de executare a hotărârii, respectivii agenți economici, creditori ai debitorului, vor suferi pierderi de la care vor fi afectați angajații pe care îi au, vor fi în imposibilitate să se dezvolte și respectiv va suferi economia R. Moldova în general.

Mai afirmă lichidatorul că, la discrepanța dintre reaua-credință a pârâților și buna-credință a creditorilor, or ultimii și-au executat obligațiunile contractuale pe

deplin, mizând pe corectitudine și diligență, fapt care nu a fost asigurat de către pârâți, în calitate de membri ai organelor de conducere ale debitorului. Pârâții nu au dat dovadă nici de diligență și nici de loialitate în raport cu creditorii și cu debitorul, din acțiunile lor rezultând scopul direct al prejudicierii debitorului și a creditorilor, iar în final, creditorii de bună-credință rămân prejudiciați.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii înaintată de lichidatorul SRL „Eurocity Construct", Șeremet Vasile, în cadrul procesului civil la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Șeremet Vasile al SRL „Eurocity Construct" împotriva lui Lipceanu Igor și Lipceanu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului.

Solicitarea recurentului:

La data de 10 decembrie 2024 lichidatorul SRL „Eurocity Construct", Șeremet Vasile a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond, cu pronunțarea unei decizii de admitere a cererii privind asigurarea acțiunii.

La data de 12 iunie 2023 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bostan Angela și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a indicat motive similare celor din cererea privind asigurarea acțiunii, indicând suplimentar că la emiterea încheierii legea a fost interpretată contrar jurisprudenţei uniforme a Curţii Supreme de Justiţie. Încheierea se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Din acest motiv, nu este de acord cu încheierea emisă, o consideră neîntemeiată, arbitrară şi pasibilă de a fi casată.

Menționează recurentul că, în cererea privind asigurarea acţiunii au fost indicate motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. De asemenea, la cerere au fost anexate copiile hotărârilor din 02.05.2024, 22.04.2022 care demonstrează că pârâţii au utilizat bunurile în interes personal şi care confirmă că aceştia au efectuat lucrări de construcţii în locurile în care efectuau descărcarea materialelor de construcţii procurate din contul debitorului;

Declară că, la emiterea încheierii nu s-a ţinut cont de probele anexate şi de argumentele aduse. Probele au fost apreciate vădit nerezonabil, or acestea demonstrează clar cele indicate în cererea înaintată şi din ele reiese atitudinea pârâţilor faţă de creditori şi intenţia acestora de a-i prejudicia. A fost omis faptul că reclamantul a motivat că schema prin care activau intimaţii/pârâţii era orientată anume spre prejudicierea creditorilor şi din acest motiv există bănuiala rezonabilă că şi pe viitor se vor eschiva de la stingerea creanţelor.

Susține că, CPC prevede că în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Nu este prevăzut ca reclamantul să aducă probe care ar confirma acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor. Totuşi, reclamantul a anexat probe, care confirmă cele relatate în cererea înaintată şi care susţin argumentele aduse în vederea admiterii cererii. Mai mult ca atât, că atitudinea pârâţilor faţă de creditori nu s-a schimbat pe parcursul examinării cauzei de insolvabilitate.

Consideră că, mărimea prejudiciului adus creditorilor nu a fost luată în calcul, or acesta constituie 3.916.717,29 lei şi nu poate fi calificat drept prejudiciu rezultat în urma unei deficienţe manageriale. În acelaşi timp, această sumă este una extrem de mare pentru debitor, care nu are bunuri din care să fie stinse creanţele. Unica modalitate de stingere a acestor creanţe este admiterea cererii de tragere la răspundere subsidiară. În cazul unei eventuale admiteri a cererii de chemare în judecată şi a înstrăinării bunurilor pârâţilor, creditorii vor fi prejudiciaţi şi creanţele nu vor fi stinse.

Relevă că, în ceea ce ţine de acţiunile de rea-credinţă ale pârâţilor care se pretinde că nu au fost motivate, este de menţionat că la examinarea cererii nu s-a ţinut cont de comportamentul pârâţilor de până la intentarea procesului şi evidenţierea intenţiei directe a acestora de eschivare de la stingerea creanţelor creditorilor.

Afirmă că, a fost evidenţiat în cerere, că există bănuiala rezonabilă că intimaţii/pârâţii se vor eschiva şi în continuare de la achitarea creanţelor faţă de creditori, or pe parcursul procesului aceştia nu au colaborat cu lichidatorul şi nu au identificat o modalitate de stingere a creanţelor.

Indică că, reclamantul nici nu are acces la informaţia despre bunurile pârâţilor, acestea fiind date cu caracter personal şi nu are de unde să prezinte probe, care atestă înstrăinarea sau tăinuirea bunurilor de către pârâţi. Totuşi, speţa necesită a fi examinată complex, iar soluţia pe marginea cererii de aplicare a măsurilor asigurătorii - corelată cu consecinţele care ar putea apărea urmare a respingerii cererii. Creditorilor le-ar putea fi cauzat un eventual prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii şi a imposibilităţii executării unei eventuale hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată şi imposibilitatea stingerii creanţelor.

Opinează că, prin emiterea unei încheieri arbitrare nu este asigurat echilibrul între interesele părţilor cointeresate, iar raportând cererea de asigurare a acţiunii la obiectul acţiunii şi la argumentele aduse de reclamant, se atestă o disproporţie considerabilă dintre decizia instanţei de a respinge cererea de asigurare a acţiunii şi încercarea reclamantului de a asigura dreptul creditorilor la stingerea creanţelor care le au faţă de debitor, urmare a existenţei unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Relevă că, în încheiere nu este indicat dacă au fost verificate aceste aspecte. Nu s-a ţinut cont de faptul că respingerea cererii de aplicare a măsurilor

asigurătorii şi o eventuală înstrăinare a bunurilor pârâţilor va prejudicia creditorii şi ar face imposibilă executarea unei potenţiale hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată. Nu s-a ţinut cont de echilibrul între interesele părţilor cointeresate şi de faptul că creditorii au fost odată prejudiciaţi prin neachitarea datoriilor şi că aceştia, în raport cu debitorul au dat dovadă de bună-credinţă, iar intimaţii/pârâţii au dat dovadă de rea-credinţă în raport cu aceştia, au utilizat bunurile debitorului în interes personal şi nu au stins datoriile faţă de creditori. De asemenea, nu s-a ţinut cont de faptul că, cererea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi că aceasta va asigura realizarea, de facto, a scopului măsurilor de asigurare. În consecinţă, a fost emisă o încheiere arbitrară care încalcă dreptul reclamantului la un proces echitabil.

Din motivele enunțate solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, Colegiul Civil a constatat cu certitudine că o copie al încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024 a fost recepționată de către recurentul lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile la data de 26 noiembrie 2024, fiind declarat recurs la data de 10 decembrie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Civil consideră că recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 424 alin. (1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condiţiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fară examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) CPC instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul

şi să mențină încheierea.

Din materialele dosarului instanţa de recurs reţine că, la data de 07 iulie 2023 lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile, a depus prezenta acțiune, iar la 31 octombrie 2024 a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în mărime de 3.916.717,29 lei, prin aplicarea măsurilor asiguratorii asupra tuturor bunurilor mobile, imobile, a mijloacelor financiare, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Eurocity Construct” în persoana directorului Lipceanu Igor și a fondatorului cu cota de participare de 100% Lipceanu Sergiu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024, s-a respins cererea privind asigurarea acţiunii înaintată de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile.

La data de 10 decembrie 2024 lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile a depus cerere de recurs împotriva încheierii date, invocând argumentele expuse supra.

Analizînd încheierea recurată, deopotrivă cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil consideră recursul declarat unul neîntemeiat, iar încheierea primei instanţe, prin care s-a respins cererea de aplicare a măsurii de asigurare, ca fiind una fondată cu aprecierea corectă a probelor şi circumstanţelor cauzei.

În fundamentarea concluziei sale, instanța de judecată invocă următoarele argumente de fapt și de drept.

Conform art. 174 alin. (1) CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea

acţiunii.

Din sensul normei citate, Colegiul civil conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, s-ar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Astfel, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pîrîtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

Instanţa de recurs constată că, obiectul litigiului îl constituie cerința privind încasarea sumei de 3.916.717,29 lei, ca efect al atragerii la răspundere subsidiară al membrilor organelor de conducere al SRL „Eurocity Construct”, Lipceanu Igor și Lipceanu Sergiu.

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din CPC, primei instanțe precum și instanței de recurs nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Totodată, Colegiul civil reține că nu a fost motivată corespunzător necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii, nefiind administrate careva dovezi, care ar demonstra circumstanțele de fapt care au determinat aplicarea măsurii de asigurare şi imposibilitatea executării eventualei hotărîri judiciare de admitere a acțiunii, iar actele prezentate de către lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile, prin care acesta pretinde asupra faptului unei eventuale imposibilități de executare al hotărârii judecătorești, Colegiul le apreciază ca fiind impertinente și care nu demonstrează acest fapt.

Mai mult ca atît, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâților, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâților, or, argumentele recurentului-reclamant, precum că pârâtul cu rea-credință se eschivează de la onorarea obligațiilor nicidecum nu atestă asupra imposibilității executării unei eventuale hotărâri și astfel nu justifică aplicabilitatea măsurii de asigurare a acțiunii, referindu-se la fondul cauzei.

În acest context, instanța apreciază ca fiind nefondate și alegațiile recurentului, precum că acesta nu are acces la date despre pârâți, în vederea

identificării bunurilor acestora, or acesta nu a demonstrat că a întreprins careva măsuri în acest sens și solicitările acestuia au fost respinse.

Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că la moment, reclamantul nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în cauză, sau tergiversarea executării acesteia.

Totodată, Colegiul Civil va menționa și faptul că, argumentul recurentului în scopul instituirii măsurilor asigurătorii pe motiv că, la caz, ar exista riscul că pârâtul s-ar eschiva de la executarea obligațiilor este unul neîntemeiat, nefiind probat în careva măsură, iar simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului-intimat, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din CPC doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Dealtfel, respingerea cerinței de asigurare pe temeiul invocat la această etapă, nu privează reclamantul de dreptul de a înainta repetat aceeaşi cerință după conformarea cerințelor legale, dat fiind că cererea de asigurare a acţiunii poate fi înaintată pe tot parcursul procesului.

Reieşind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile şi a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024 cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. art.427 lit. a), 428 CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurocity Construct”, Șeremet Vasile.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bostan Angela

Cașcaval Andrei